

Az unió radikális átalakítása

2024 július 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A két nagy jobboldali frakció Trump gy?zelme esetén egyesült er?vel léphetne fel.

Óriási dolog, hogy az unió soros elnökének, Magyarországnak a miniszterelnöke, Orbán Viktor néhány nap alatt találkozott a világ legnagyobb hatalmainak vezetőivel annak érdekében, hogy el?remozdítsa a béke ügyét. Putyin,

Hszi Csin-ping, NATO, Erdogan, na meg Zelenszkij. Ez kimagasló teljesítmény a magyar miniszterelnök részéről. Orbán Viktor ismét bizonyította, hogy nem kispályás játékos még a nagyok között sem.

Nagyon szépek és nagyon jók a féléves elnökség megfogalmazott célkitűzései is: versenyképesség növelése, gazdasági megújulás, fejlődőképesség és felzárkózás a világhoz, demográfiai kérdések megoldása, a migrációs terület befejezése, az infláció elleni küzdelem, hatékonyabb zöldpolitika, a mezőgazdaság védelme stb. Igen, ez mind kell ahhoz, hogy az unió teljesítménye javuljon.

Csakhogy: ahhoz, hogy ezek a frappáns célok megvalósíthatók legyenek, elsősorban és döntően az unió politikai szerkezetének, döntéshozóinak, intézményes működésmódjának kellene megváltoznia. Annak, hogy ne egy brüsszeli, az európai polgároktól teljes mértékben elszakadt és sokkal inkább a davosi elithez és a globális körökhöz kötődő vezérkar alakíthassa azt, hogy mi történjen Európában.

Bármit és bármilyen célt követelhetünk mi reggeltől estig, ha az unióban még a lisszaboni alapszerződéseket is folyamatosan megszegő módon az Európai Bizottság – és az azt fojtogató Európai Parlament – irányításával dőlnek el a legfontosabb kérdések, legyen szó a háború vagy béke dilemmájáról, a migrációról, a gazdasági kapcsolatrendszerek alakulásáról – lásd például a Kínához való viszonyt –, az LBMTQ-kérdésekről, a mezőgazdaság megmentéséről vagy tönkretételéről, a Green Dealről, a klímaváltozás valós okainak megítéléséről és így tovább.

Éppen ezért a fenti lényeges célok megvalósításának alapfeltétele nem más,

mint az a kérdés, hogy hogyan működjön az unió, milyen intézmények milyen súllyal rendelkezzenek és hogyan váljon újra demokratikussá az egész szövetség, ha még egyáltalán annak lehet nevezni – szerintem egyébként már rég nem, hanem egy két részre szakadó, kényszeredett együttlétnek, amelynek egyik oldalán a globalisták vannak, a másik oldalán pedig a patrióták.

S ha már a patrióták: az utóbbi évek legfontosabb eseménye éppen a fentiek miatt a Patrióták Európáért frakció megalakulása, amelyben Orbán Viktor kezdeményező szerepet játszott.

Ami nem igazán jó hír: sajnos Giorgia Meloni háborúpártisága és a PiS (Jog és Igazságosság párt) hasonló felfogása jelenleg még eléggé kétségessé teszi, hogy a Konzervatívok és Reformerek frakciójával egyesülni lehetne a Patriótáknak, azonban arra már jóval nagyobb esély van, hogy ha Donald Trump novemberben visszatér és győz, akkor a háború kérdése gyökeresen új megvilágításba kerül. Esélyes, hogy Meloni és lengyel barátaink újraértékelnék szerepüket, és összejöhetne a nagy egyesülés. Különösen, hogy az Identitás és Demokrácia frakció gyakorlatilag már beleolvadt a Patrióták csoportjába.

Miről beszélek tehát? Arról, hogy egy új és kedvező helyzetben a Patrióták olyan erővé válhatnak az EP-ben, hogy ezt kihasználva felvethetik a lisszaboni alapszerződések revízióját, s egy új uniós alapszerződés megtárgyalását, ami teljesen új alapokra helyezné az unió működését.

Ugyanis egyet bizonyosan megállapíthatunk: az unió jelenleg vergődik, toporog, döntésképtelen, s ha dönt, azt is „máshonnan küldik”. Például az USA-ból vagy éppen Davosból, vagy a gigantikus méretű és erejű transznacionális cégektől és bankóriásoktól, vagyonkezelőktől.

S közben a tagállamokat teljes tudatossággal szorítják ki a döntéshozatalból, különös tekintettel természetesen a közép- és kelet-európai országokra, akiket még mindig „kis taknyosokként” kezelnek az alapító nyugati országok. Ha nem változik meg az unió működésmódja, hierarchiája, döntéshozatali mechanizmusa, akkor hiába a szép szavak és a szép elképzelések: azokat nem fogja engedni és végrehajtani a brüsszeli elit.

Vagyis a problémák gyökere nem más, mint maga az unió a jelenlegi állapotában. Pontosabban a problémák gyökere az unió jelenlegi működésmódja, amely sajnos tükrözi a háború utáni abszolút föderalista és globalista alapító atyák elképzeléseit. Ezen kell alapvetően változtatni. Létre kell hozni egy új Patrióta Nemzetek Szövetségét, amelyben az önkéntesen részt vevő felek szemmagasságban tárgyalnak egymással, nem pedig lekezelően, felülről lefelé tekintgetve.

A feje tetejéről a talpára kell állítani a dolgokat: az nem megy, hogy bízunk a WEF-es Ursula von der Leyenekben,

sorosista Kaja Kallasokban és a további brüsszeli vezetőkben, vagy például az Európai Unió Bíróságában, amelyről nemrég Szánthó Miklós mutatta ki kiváló feltáró cikkében, hogy valójában a bíróság nem jogi intézmény, hanem politikai-ideológiai centrum, amely teljes egészében Soros György és a mögötte álló még hatalmasabb erők fogságában vergődik, pontosabban már nem is a fogságában, hanem irányítása alatt.

Az nem megy, hogy nem ragadjuk meg a problémát a gyökerénél fogva, ami nem más, mint az a tény, hogy az unió jelen állapotában nem demokratikus, nem jogállami, nem szubszidiarista, nem egyenrangú felek gyülekezete, hanem egy túlcentralizált, a jogot és az alapszerződéseket már régen semmibe vevő, önkényes, bürokratikus, s főleg autokratikus szervezet.

S egy ilyen szervezet, amely ráadásul Európai Egyesült Államokká akar válni, mindig csak és kizárólag annyit fog tenni Európáért, amit a mögöttük álló globalista csoportok és elitiek megengednek a számára. Ennek következménye a háború elképesztő mértékű elterjedése, a migráció nem megállítása, hanem ösztönzése – amely elvezet bennünket a Kalergi-féle kevert fajú és vallású, kultúrájú Európához, amely egyben annak halálát is jelenti –, a kereszténység semmibe vétele, sőt elnyomása, az iszlám térhódításának engedése, az öngyilkos gazdaságpolitika és nem sorolom tovább újra.

Tudom, hogy amit mondok, az kockázatos. Hiszen azt javaslom, hogy például mi, magyarok a soros elnökségünk ideje alatt kezdeményezzük a Patrióták Európáért frakcióval együtt az alapszerződések felülvizsgálatát és egy, a nemzetek szuverenitására épülő, új európai együttműködés létrehozását.

Ha tetszik, egy új konventet, egy, a tagállamok által létrehozott alkotmányozó gyűlést, amelyik újragondolja az unió teljes működését, arculatát, karakterét, intézményes berendezkedését, döntési mechanizmusait.

Mert kérdem én, mi áll a mérleg másik serpenyőjében? Semmi más, mint egy egyre inkább az eseményekkel sodródó, lecsúszó, gazdaságilag legyengülő és jelentéktelenné váló kontinens képe. Egy kontinensé, amelyiket lassan sem a Nyugat, sem a Kelet nem fog komolyan venni, s egyre inkább nélkülünk hozzák meg világot meghatározó döntéseiket életről, halálról, háborúról és békéről, ám annak következményei mind-mind érinteni fognak bennünket, európai és magyar állampolgárokat is – és gyanítom, nem elnyösen. Ezért merészeltem a fenti gondolattal elállni, persze inkább egyfajta nemes célként, ideaként megfogalmazva mindezeket.

Hiszen tudom, hogy mindezt megvalósítani pokoli bátorságot igényel még a magyar miniszterelnöktől is, aki pedig nem megy a szomszédba bátorságért, sőt vakmerőségért.

És az is lehet, hogy egyre több Patrióta-frakcióhoz tartozó országban történik meg hatalomátvétel a patrióták részéről, s ezáltal egy idő után az Európai Tanácsban is fontos tényezővé válhatnak a patrióta pártok által kormányzott országok. Ami azt jelenti, hogy az európai patrióta országok olyan széles csoporttá válnak, amely arra is képes, hogy önálló politikát alakítson ki Brüsszellel szemben, ha kell, szembemelve vele, méghozzá ellentmondást nem tűrően. Ha kell, szakítva velük.

És itt megállok – a többit a fantáziájukra és a történelem alakulására bízom.

Fricz Tamás - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló